

Yağmurum Ol

– gölge06 · 02 Haziran 2016

Bir akşam üstü gölgesi düşerken şehre
Kanatları hüznün rengi imgeler; ürperiyor penceremde
İçimde durmadan bir ayırık otu büyüyor
Çözümleyemediğim bulmaca gibi yokluğun
Hangi yanından başlasam...
Sonuç çıkmıyor

Harlanmış bir ateştin göğsümde;
Seninle güzelleşirdi o sokak, o ev...
Sana giderken, kalbim adımlarıma ayak uydururdu
Birkaç basamakta gözlerinle karşılaşmak ne güzeldi
Birde öperdin ıpslak...
İçimin denizleri kudururdu

Ki gözlerinin tılsımından kurtulup dudaklarına inemezdim
Dudakların büyüğü birer meyveydi
Öptükçe öpe sim gelirdi
Ben ne zaman seni öpsem...
Aklıma hep cennet gelirdi

Sen varken güzeldi her şey
Mutluluk; her sabah seni o pencerede görmektir
Hedefine tutsak mermi gibi hep sana yol almaktır
Bileklerine intihar kokusu sürüp
İnadına yaşamaktır

Şimdi...
Pencere kenarında tırnaklarını yiyor yalnızlığım
Kendi cehennemime zebani, kendi hücreme gardiyanı
Hasretin; kırılmış bir bardak gibi avuçlarımı kanatıyor
Anıların hangi yanına öykün sem, bir çığlık tufanı
Özlemin; çakır diken gibi tenime batıyor

Ah, ince sızım
Ah, acımasızım

Yiğitsen; uslan dır Őu deli gönlümü
Terinden biraz tuz, göz yaşından bir deniz ver bana
Ya unuttur unutturabilir sen kendini
Ya da bağıŐla...
Seni bana bağıŐla

Sen duy sesimi
Senden gayrı kimseler duymasın
Bir sen sev
Senden gayrı kimse sevmesin

Yağmurum ol
Ben rahmetinde ıslanayım
Sil geçmiŐi
Gelecek bütün acıları sende bulayım
Ey, benim soylu sevdami sol yanına mühürleyen
Dem bu demdir
Durdur zamanı
Ben hep sende kalayım